

tuggewa walle juttu wasto, mötteldes: kui kusiinga armo kätte saaksin ja kawwal nõu mul siggineks, siis lähheksid ukka kōik waenlased, kes mind wõlla tahtsid pua ja miina peaseksin korraga kõigest kimbotusest. Wasset on ülleliga tarwis enne kui selle mõtlemata kasso ossalisseks saan. Kuuningana olli wägga rahhota ja nõudis rebbase käest tunnistust: andke teada, kudda kōik assi sündis? rälige tōt! möttelge eesseiswa surma tunni peale ja lergitage ilmaht lahkudes oma inge koormat." Reinowadder kostis: Tõrkumata tahhan kōik üllestunniatada; surma pean muidogi minema: surma wasto ei olle rohto Ma: ilmas. Mikspärrast ellootsas inge koorman ja iggawest nuhtlust endale peaksin saatma? se olleks üsna pörase tō. Parremine tunniatan üllekohhut selgest, ja ehk kül, Jumal parrako! suggu laste ja sõbrade peale kaebtust tõstan, siiski parremilmit tülli kui iggawene pörgo piin teises ilmas." Kuuinga südda olli sedda kuuldes nukraks läinud, teina küssis: "Kas rägite tōt?" Reinowadder ütles kahhetsewa näoga: "Ehk kül waene, pattone loom ollen, siiski rāgin selget tōt. Mis walle mulle enām aitaks? Armo maa pealt enām ei saaks ja ing lähheks iggawest ukka. Teie teate, et kohto mõistmist mõda surma pean minema; wiimne tund mul praego silma ees, sellepärrast ei wõi kurjus egga hädus mind enām aidata." Wabbisedes olli Reinowadder sedda üttelnud, ja näitas kahwatand

kui surnu. Kuuningana ütles kuuingale: Mul on alle meel teina abhastust nähhes, wadake jälle armolikkult teina peale, kuuinglik issand! ja tullete meele: mitmest kiufatusest meie teina tunnis: tuse läbbi peaseme. Pallun teid, wõikem lahelt teina juttu kuulda. Käskige iggameest wait olla ja tedda arwalikkult tunnistada. Kuingas andis sedda mõda käske, ja kōik koggodus jäi waifi kulama. Reinowadder ütles: "Teie tahtmine sündko! wõikem mino tunnistust kuulda. Miino jut peab tru ning tõttelik otsekui käefirri ja pitsi ollema; teie peate kurja nõupidajad otsani tundma sama, miina ei akka salgama.

5.

Wõikem siin piklemalt kuulda mis kawwalusega Reinowadder enast peastis ja teisi kimbutas. Põhjato wallega teotas ta oma kaddund issa pörmo aua sängis, ja tõstis kurja laimo Jrmabbeme peale, kes kui tru sõbber iggas kohhas teina eest kostis; agga Reinowadder kelm ei piddand nüüd kellestki luggu. "Miino kaddund issa" — allustas ta juttu — olli üksford õnne kaupa ennemuistese wäggewa kuuinga Kallewi: poea warranduse salla tee peal leidnud, agga ei saatnud se koggemata õn teinale kasso. Sure warra jures läks teina südda eneste sugguste wasto wägga uhleks, teina akkas oma liggemisi põlgama ja surema suggu rahwa sõbrust otsima.